

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ครุน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ

ทะเบียนเลขที่ สช 66100214

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ครุน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ คำขอเลขที่ 65100292 ทะเบียนเลขที่ สช 66100214 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 10 มิถุนายน 2565

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

(นายวุฒิไกร ลีวีระพันธุ์)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ครุน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ

Kru Noi Ban Sa-ang Si Sa Ket

(1) เลขที่คำขอ	65100292	ทะเบียนเลขที่	สข 66100214
(2) วันที่ยื่นคำขอ	10 มิถุนายน 2565	วันที่ขึ้นทะเบียน	10 มิถุนายน 2565
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน	จังหวัดศรีสะเกษ		
ที่อยู่	ศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ ถนนเทพา ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมืองศรีสะเกษ
จังหวัดศรีสะเกษ 33000		
(4) รายการสินค้า	เครื่องจักสานไม้ไผ่		

(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า

คำนิยาม

ครุน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ หรือ Kru Noi Ban Sa-ang Si Sa Ket หมายถึง เครื่องจักสานขนาดเล็ก จำลองรูปทรงมาจากครุ (ภาชนะตักน้ำ) ผลิตจากไม้ไผ่นำมาจักตอกให้มีขนาดเล็กพิเศษ เรียบเสมอกันทั้งเส้น แล้วสานขึ้นรูปด้วยมือตามกรรมวิธีและภูมิปัญญาของชาวบ้านสะอาง รวมถึงผลิตภัณฑ์จากครุที่พัฒนารูปแบบ เช่น ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก เป็นต้น ผลิตในพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

ลักษณะของสินค้า

ลักษณะทางกายภาพ

(1) ครุน้อย

- รูปทรง มีขนาดเล็กจำลองรูปทรงมาจากครุ (ภาชนะตักน้ำ) เส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน 4 นิ้ว มีหูหิ้ว ความกว้างของปากครุมีขนาดกว้างกว่าหรือใกล้เคียงกับฐานครุ
- ตอกไม้ไผ่ ตอกมีขนาดเล็กพิเศษ เหนียว ไม่เปราะหรือหักง่าย เรียบเสมอกันทั้งเส้น
- ลวดลาย ลายดั้งเดิม ได้แก่ ลายขัด (ลาย 3) หรือลายประยุกต์

(2) ผลิตภัณฑ์จากครุที่พัฒนารูปแบบ ได้แก่ ประเภทของใช้ เช่น ต่างหู เข็มกลัด เป็นต้น หรือประเภทของตกแต่ง เช่น กรอบรูป พวงองุ่น ช่อดอกไม้ เป็นต้น หรือประเภทของที่ระลึก เช่น พวงกุญแจ เป็นต้น

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบ

(1) ไม้ไผ่ต้องอายุไม่เกิน 8 เดือน ที่มีความเหนียวและยืดหยุ่น สามารถนำมาจักตอกให้มีขนาดเล็กพิเศษ และเมื่อนำมาขึ้นรูปเป็นครุจะไม่เปราะหรือหักง่าย นิยมใช้ไม้พันธุ์สีสุก

(2) แหล่งวัตถุดิบ เป็นไม้ไผ่ในพื้นที่บ้านสะอาง ตำบลห้วยเหนือ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ทั้งประเภทที่ปลูกเพื่อใช้ในการจักสาน หรือขึ้นเองตามธรรมชาติ

(3) พื้นที่อื่นในอำเภออุทุมพรพิสัย หรือพื้นที่อื่นๆ ที่มีไม้ไผ่สำหรับจักสานที่มีคุณสมบัติตามที่ได้กำหนดไว้ ตามคู่มือการปฏิบัติงาน

(4) วัตถุดิบอื่นที่ใช้ผลิต

(4.1) ไม่สำหรับทำหุ้ว ครุ่น้อยที่มีขนาดใหญ่ขึ้นมากต้องใช้ไม้ที่มีความแข็งแรง มีความยืดหยุ่น สามารถนำมาตัดโค้งได้ เมื่อนำมาตากแล้วมีความแข็งแรง ไม่เปราะหรือหักง่าย โดยทั่วไปนิยมใช้ ต้นเสี้ยว ต้นหัวลิง หรือต้นข่อย

(4.2) ชั้นแบบก้อน สีเหลืองอำพันที่สามารถนำมาบดเป็นผงละเอียดได้เหมือนผงแป้งหรือผลิตภัณฑ์เคลือบผิวที่ไม่ทำลายผิวไม้ผุหรือทำให้สีที่ย้อมตอกหลุดลอกหรือเปลี่ยนแปลงไป

(4.3) สีย้อม สีธรรมชาติหรือสีสังเคราะห์คุณภาพดีที่สามารถย้อมเส้นตอกให้ติดทนนาน

(4.4) อุปกรณ์ประกอบหรือตกแต่งสำหรับผลิตภัณฑ์จักสานครุ่น้อย วัสดุที่เป็นโลหะไม่มีสนิม วัสดุจากธรรมชาติไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของแมลง หรือพลาสติกไม่มีเสี้ยนหรือขอบคม

ขั้นตอนการผลิต

(1) การเตรียมวัตถุดิบ

(1.1) การเตรียมไม้ผุ นำไม้ผุมาตัดเป็นท่อนให้มีความยาวพอเหมาะ อาจทำการแช่น้ำพอให้ท่วม ประมาณ 2 - 3 วัน เพื่อยืดอายุการใช้งาน ป้องกันมอดแมลง เชื้อรา แล้วผึ่งทิ้งไว้ให้แห้งสนิทก่อนนำไปผ่าเป็นซีก

(1.2) การเตรียมไม้สำหรับทำหุ้ว ต้องเลือกช่วงลำต้นหรือกิ่งที่ตรง ไม้ใช้ตรงส่วนข้อหรือมีแมลงเจาะทะลุ ตัดให้ได้ขนาดตามต้องการ ริดใบและเหลาเปลือกออกให้หมด นำมาตัดให้โค้งแล้วนำไปตากแดดให้แห้งสนิท เพื่อให้มีความแข็งแรง ไม่เปราะหรือหักง่าย มีดปลายทั้ง 2 ด้านไว้ในลักษณะโค้ง ป้องกันไม่ให้คืนรูป

(1.3) การเตรียมชั้น เลือกก้อนชั้นที่มีลักษณะใส สีเหลืองอำพัน ไม้ขุ่น และสีไม่เข้มเกินไปนำก้อนขึ้นมาตำหรือบดให้ละเอียดเป็นผง ระวังไม่ให้มีสิ่งเจือปน กรองผงชั้นอีกครั้งด้วยผ้าที่มีเนื้อละเอียด จนผงชั้นมีลักษณะเป็นผงคล้ายแป้งทาวี เมื่อสัมผัสให้ความรู้สึกเนียนนุ่ม จากนั้นนำใส่ภาชนะเก็บให้มิดชิด ป้องกันความชื้นไม่ให้ผงชั้นจับเป็นก้อน

(2) การจักตอก

(2.1) การเหลาตอก นำไม้ผุผ่าซีกมาเหลาให้เป็นแผ่นบางๆ ขูดผิวไม้ผุออกให้หมดเปลือก เพื่อการรักษาคุณภาพตอก ควรนำไม้ผุที่เหลาบางแล้วไปตากแดดประมาณ 2 - 3 วัน (แดด) เพื่อให้หน้าไม้ผุ ระบายออกจนแห้งสนิท ไม่หดตัว ระวังไม่ให้เปียกน้ำหรือตากน้ำค้าง

(2.2) การจักตอก มี 2 ชนิดคือ

(2.2.1) ตอกแบน นำส่วนที่ได้จากเนื้อไม้ผุ มาจักให้มีลักษณะแบนบาง ขนาดกว้างประมาณ 1 - 2 มิลลิเมตร หรือตามขนาดที่ต้องการ แล้วตัดตอกให้มีความยาวประมาณ 7 - 10 เซนติเมตร หรือสามารถปรับสัดส่วนให้เหมาะสมกับขนาดของครุ่น้อยที่จะผลิต เพื่อใช้สานกันครุ เพราะส่วนที่เป็นเนื้อไม้ผุมีความอ่อนสามารถสานได้ง่าย

(2.2.2) ตอกกลม นำส่วนที่ได้จากเปลือกไม้ผุ (ตัวไม้ผุ) มาจักเป็นเส้นให้มีลักษณะกลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 0.3 มิลลิเมตร หรือสามารถปรับสัดส่วนให้เหมาะสมกับขนาดของครุ่น้อยที่จะผลิต ความยาวของเส้นตอกจะจักให้สั้นหรือยาวก็ได้ ขึ้นอยู่กับความชำนาญและรูปแบบการจักของแต่ละบุคคล ตอกกลม ใช้สำหรับสานตัวครุเพราะเป็นส่วนที่ติดกับเปลือกไม้ผุจึงมีความแข็งแรง ทำให้มีรูปทรงที่สวยงาม

(2.3) การย้อมสีดอก เพื่อนำมาสานเป็นลวดลาย สีที่นำมาใช้ย้อมดอกสามารถใช้ได้ทั้งสีธรรมชาติ และสีสังเคราะห์ โดยนำเส้นดอกลงไปต้มในน้ำสีที่กำลังเดือด ต้มทิ้งไว้ให้สีเข้าเส้นดอจนสีเข้มตัว แล้วจึงยกออก นำไปล้างน้ำเปล่าหลายๆ รอบให้สะอาด จากนั้นนำเส้นดอผึ่งแดดให้แห้งสนิท โดยระยะเวลาในการต้มมีผลต่อความเข้มอ่อนของสีดอก

(2.4) การสานครุฑน้อย ลวดลายที่ใช้ในการสานมี 2 ลักษณะคือ ลายดั้งเดิม ได้แก่ ลายขัด (ลาย 3) และลายประยุกต์ ที่อาจปรับเปลี่ยนรูปแบบลวดลายไปตามความต้องการ

(2.4.1) การสานกันครุ เริ่มจากสานเส้นยืนแล้วนำเอาดอแบนที่ตัดไว้มาสานเป็นกันครุ จำนวนเส้นดอที่ใช้ตามมาตรฐาน คือ 11 เส้น แต่สามารถปรับจำนวนเส้นได้ตามขนาดที่ต้องการ โดยต้องมีจำนวนเป็นเลขคี่

(2.4.2) การสานตัวครุ นำดอกลมมาสานเป็นตัวครุ ตามลวดลายที่กำหนดไว้จนได้ขนาดที่ต้องการ เริ่มสานขอบปากครุด้วยดอกลมไม่น้อยกว่า 3 เส้นไขว้ทับกัน เมื่อสานเสร็จแล้วตัดปลายเส้นดอออกให้เสมอกัน

(2.4.3) การประกอบตัวครุ ใส่ขาและหูหัวครุ ถ้าครุมีขนาดเล็กสามารถใช้ดอหรือไม้ไม่ได้ แต่ถ้ามีขนาดใหญ่สามารถใช้ไม้ที่เตรียมไว้เป็นหูหัว เลือกขนาดตามที่ต้องการให้มีความสมดุลกับตัวครุนำมาเหลาบริเวณปลายทั้ง 2 ด้าน แล้วสอดเข้าไปในตัวครุให้พออยู่

(2.5) การยารันหรือเคลือบผิว เพื่อป้องกันน้ำ หรือเพื่อความคงทน สวยงาม ป้องกันแมลง เชื้อรา

(2.5.1) การยารัน นำครุที่ประกอบแล้วมาชุบน้ำมันยางให้ทั่วทั้งด้านนอกและด้านใน แล้วนำไปคลุกกับผงชันที่บดละเอียดไว้ ตากพอให้แห้งทั้ง 2 ด้าน ใช้น้ำมันกาดเช็ดผิวครุให้สะอาด เรียบไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ จากนั้นนำไปตากต่อจนแห้งสนิท

(2.5.2) การเคลือบผิวครุ นำผลิตภัณฑ์เคลือบผิวต่างๆ ไปชุบหรือทาเคลือบที่ผิวครุ ผึ่งให้แห้ง โดยต้องทำอย่างปราณีต ให้ผิวเรียบสม่ำเสมอ ไม่เป็นเม็ด เป็นคราบ แตก หลุด หรือลอกออก

(2.6) การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากจักสานครุ

ผลิตภัณฑ์จากจักสานครุ ต้องใช้ครุเป็นจุดเด่นหรือองค์ประกอบหลักของผลิตภัณฑ์ โดยนำวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มาประกอบ ยึด ติด เข้ากับตัวจักสานครุ โดยการเลือกวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ต้องคำนึงถึงคุณภาพ ไม่เป็นสนิม ไม่มีราหรือตำหนิที่เกิดจากการทำลายของแมลง ไม่มีเสี้ยนหรือขอบคม อันจะก่อให้เกิดอันตรายกับผู้ใช้ผลิตภัณฑ์ และการประกอบ ยึด ติด ต้องทำอย่างประณีต สวยงาม ติดแน่น รอยต่อต้องไม่แยกออกจากกัน ไม่มีกลิ่นสารเคมี และรอยเปื้อนของสารที่ใช้ยึดติดชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน

การเก็บรักษา

(1) สามารถร้อยรวมกันเป็นพวงแล้วแขวนไว้ หรือเก็บเป็นคู่แบบแผงใหญ่ก็ได้

(2) ต้องเก็บไว้ในที่ร่ม อากาศถ่ายเทได้สะดวก หลีกเลี่ยงการเก็บในสถานที่ที่มีความชื้นสูง ก่อนนำมาขึ้นรูปผลิตภัณฑ์ ต้องเช็ดทำความสะอาด ไม่ให้มีฝุ่นละอองหรือสิ่งสกปรกติดอยู่

(3) ผลิตภัณฑ์จากจักสานครุ เก็บรักษาโดยการหุ้มห่อหรือบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม สะอาด แห้ง เรียบร้อย เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ เก็บในสถานที่ที่เหมาะสม มีอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่มีความชื้น กรณีเป็นคราบต่างๆ ให้ล้างด้วยน้ำสะอาด และตากให้แห้ง

การจำหน่าย

- (1) ผู้ผลิต ต้องทำการขึ้นทะเบียนสมาชิกสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ครุñoz้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ
- (2) ผู้ประกอบการค้า ที่จำหน่ายสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ต้องรับซื้อสินค้าครุñoz้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ จากผู้ผลิตที่ขึ้นทะเบียนสมาชิกและได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) แล้ว
- (3) ผู้ประกอบการค้าที่ทำการจำหน่ายสินค้าครุñoz้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ ต้องมีการแยกสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ออกจากสินค้าประเภทอื่นอย่างชัดเจน

การบรรจุหีบห่อ

- (1) รายละเอียดบนฉลาก หรือบรรจุภัณฑ์ ให้ประกอบด้วยคำว่า ครุñoz้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ หรือ Kru Noi Ban Sa-ang Si Sa Ket
- (2) ให้ระบุชื่อและที่อยู่ เบอร์ติดต่อ ของผู้ผลิต/ผู้ประกอบการค้า หรือข้อความอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นละติจูดที่ 14 - 15 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 104 - 105 องศาตะวันออก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนา มีภูเขาและป่าไม้ อยู่ทางตอนใต้ และพื้นที่จะค่อยๆ ลาดลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก เต็มไปด้วยแหล่งน้ำธรรมชาติต่างๆ สภาพดิน ร้อยละ 60 เป็นลักษณะดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดี ประกอบกับสภาพภูมิอากาศที่เหมาะสม ความชื้นสัมพัทธ์และปริมาณน้ำฝนไม่มากจนเกินไป ทำให้ไผ่ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของจักสานครุñoz้อยเจริญเติบโตได้ดี โดยเฉพาะไผ่ที่เริ่มปลูกใหม่ๆ พื้นที่ตั้งของบ้านสะอางอยู่ติดกับหนองสะอางมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการขยายพันธุ์ของไผ่ โดยเฉพาะไผ่สีสุกที่มักจะขึ้นตามที่ราบลุ่มริมน้ำ บึงจายต่างๆ เหล่านี้ทำให้บ้านสะอางมีไผ่คุณภาพดี มีความเหนียว และยืดหยุ่นสูง สามารถใช้ผลิตครุñoz้อยได้เพียงพอตลอดทั้งปี ทั้งนี้การที่ปริมาณน้ำฝนและความชื้นสัมพัทธ์ไม่มากจนเกินไป ส่งผลให้ไผ่มีความชื้นน้อย เมื่อไผ่มีความชื้นน้อยและแห้งได้ง่าย ทำให้เนื้อไม้ไผ่มีคุณภาพดี เมื่อนำมาผลิตจักสานครุñoz้อยจึงมีความแข็งแรง ทนทาน ไม่มีแมลงทำลาย หรือเป็นเชื้อรา ทำให้ได้จักสานครุñoz้อยที่มีคุณภาพดี มีความสวยงาม โดดเด่น เป็นเอกลักษณ์มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของทั้งในและต่างประเทศ

ประกอบกับภูมิปัญญาที่ถ่ายทอดกันมาจากบรรพบุรุษ จักสานเป็นสิ่งที่แสดงถึงภูมิปัญญาอันเฉลียวฉลาดของคนในท้องถิ่นที่สามารถนำสิ่งที่มีอยู่ในชุมชนมาประยุกต์ทำเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้มีการพัฒนามาตลอดเวลา โดยอาศัยการถ่ายทอดความรู้จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่น ทั้งวิธีการเลือกไม้ไผ่ที่เหมาะสม การรักษาคุณภาพและความคงทนของไม้ไผ่ การจักตอกให้มีขนาดเล็กเท่าเส้นผม การสานครุหลากหลายขนาด การเตรียมชิ้นและการยาชิ้นเพื่อให้จักสานมีความคงทน สวยงาม รวมถึงการประยุกต์ใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่ม และต่อยอดด้วยการนำภูมิปัญญามาผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ จนเป็นงานหัตถกรรมอันละเอียดประณีต แสดงออกถึงความตั้งใจ ด้วยเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ครุñoz้อยจึงเป็นสัญลักษณ์ของความภาคภูมิใจ และความรักในมรดกทางภูมิปัญญาของชาวบ้านสะอาง อำเภอขุขันธ์

ประวัติความเป็นมา

ในอดีต คุรุ เป็นภาชนะตักน้ำของภาคอีสาน ทำจากไม้ไผ่สาน เดิมมีขนาดใหญ่ใช้เป็นภาชนะสำหรับตักน้ำ ในทุกครัวเรือน เมื่อสภาพสังคมเปลี่ยนไป คุรุที่ทำจากสังกะสีและพลาสติกได้รับความนิยมมากขึ้น ทำให้คุรุที่สานด้วยไม้ไผ่เสื่อมความนิยมลง จนประมาณปี พ.ศ. 2494 นายบุญทิศ ดวงจันทร์ ชาวบ้านบ้านสะอาง ได้ริเริ่มดัดแปลงการสานคุรุจากขนาดใหญ่ให้เล็กลง เรียกว่า “คุรูน้อย” จึงมีชาวบ้านทำตามกันมา ต่อมามีการก่อตั้งกลุ่มจักสานคุรูน้อย โดย นางสาวเอ็นดู ศรีแก้ว และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบของหัตถกรรมให้เหมาะสมกับความนิยมในปัจจุบัน โดยใช้ภูมิปัญญาซึ่งเป็นมรดกจากบรรพบุรุษ สานคุรุให้มีหลายขนาดจากใหญ่จนถึงคุรขนาดจิ๋ว นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องประดับ ของตกแต่งบ้าน ของที่ระลึก ซึ่งนางสาวเอ็นดู ศรีแก้ว และสมาชิกกลุ่มฯ เคยได้รับพระมหากรุณาธิคุณ จากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เข้าเฝ้าที่วังสวนจิตรดา และได้เป็นครูศิลปาชีพถ่ายทอดองค์ความรู้ที่วังสวนจิตรดา และพระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ ในระหว่างที่พระองค์เสด็จฯ แปรพระราชฐานที่จังหวัดสกลนคร พระองค์ทรงสนพระราชหฤทัยและโปรดฯ ให้เจ้าหน้าที่ลงมาดูงานที่กลุ่มหัตถกรรมจักสานคุรูน้อยบ้านสะอาง จากนั้นทางกลุ่มได้มีโอกาสนำผลงานคุรูน้อยไปแสดงยังสถานที่ต่างๆ ทั่วประเทศ ทำให้ชาวบ้านสะอางหลายครัวเรือนสานคุรูน้อยกันเป็นอาชีพเสริม พัฒนารูปแบบคุรูน้อยไปประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น พวงกุญแจ เข็มกลัด ต่างหู พวงอุ้งน้ ซ่อดอกไม้ เป็นต้น จนเป็นที่รู้จักและต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันคุรูน้อยเป็นสินค้า OTOP ของชุมชนบ้านสะอาง ตำบลห้วยเหนือ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ สามารถสร้างรายได้เสริมให้กับชาวบ้านในชุมชนได้เป็นอย่างดี

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตการผลิต คุรูน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ รายละเอียดตามแผนที่

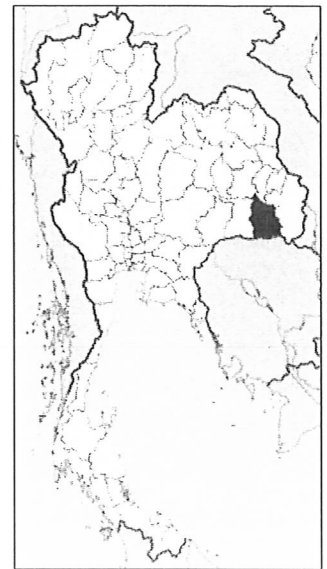
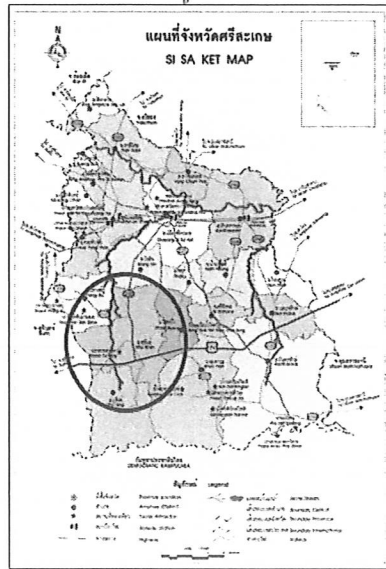
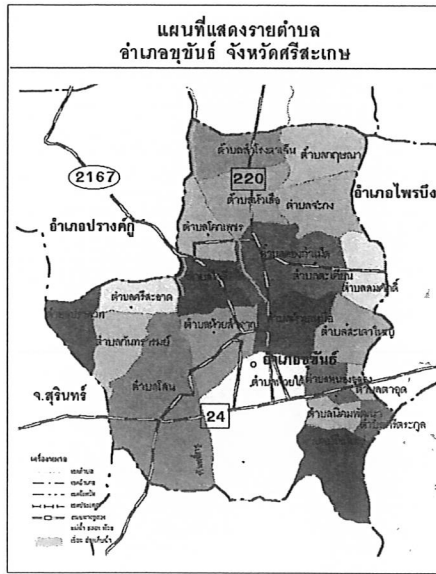
(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) คุรูน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด และตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า คุรูน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คุรูน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ
- (2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ คุรูน้อยบ้านสะอางศรีสะเกษ และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ครุฑน้อยบ้านสะอากศรีสะเกษ

ขอบเขตพื้นที่การผลิต ครุฑน้อยบ้านสะอากศรีสะเกษ ครอบคลุมพื้นที่อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ